

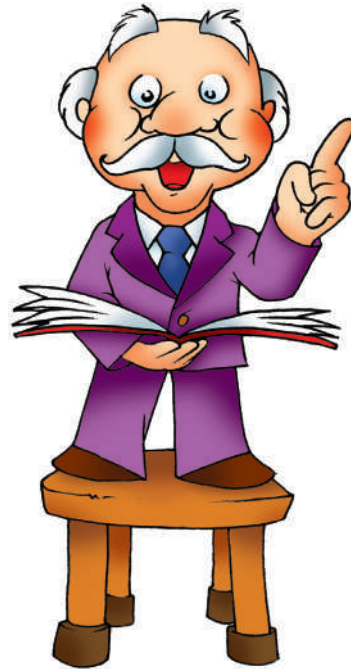
DOM' PROFESOR ALFABET

(fragment)

de Maria-Ioana Vasiloiu

Dom' Profesor Alfabet,
Îmbrăcat în violet,
A tușit ușor, discret,
S-a urcat pe-un scăunel –
Fiindcă este mărunțel –,
A deschis un caietețel
Și-a citit așa din el:

W din ce-i făcut?
Dintr-un **V** cu-a lui dublură:
Doar îl scrii, și-au apărut
Doi **V**, dintr-o lovitură!
Mare-actor, **W** joacă
Într-un western, pe ecran,
Iar apoi, în weekend, pleacă
Sus, pe vârful Caraiman.

Y e un **v** pitic,
Cățărat pe-un pedestal:
N-a vrut să mai fie mic,
Ci cu toți ceilalți egal.
Are-o singură dorință:
Să ajungă-n port, pe chei,
La New-York – de-i cu puțință –
Ca să-i vadă pe yankei.

Dom' Profesor Alfabet
A deschis ușa încet
Și, în clasă, a intrat
Cât se poate de-ncântat.
– Cum văd eu, ați terminat
Ce aveți de învățat.
Mă mândresc cu voi, copiii!
De acum, puteți citi
Basmе, snoave, poezii –
Toate astea, singurei.
Bravo vouă, dragii mei!

PURCELUL QUIQ

de Anastasia Popa

Quiq, purcelul dolofănel, cu lăcomie privea un dovlecel ce se lăfăia pe ogor sub căldura soarelui ocrotitor.

— Guic, guic! sughiță el. Ce dovleac rotunjor! De-un ospăț cu miez dulce și fraged, mi-era tare dor! Îl rostogolesc, îl desfac în bucăți mărunte și-mi voi chema și frățiorii din el să se-nfrupte.

Dar în vreme ce-și făurea acest plan tacticos, pe cărare iepurile Quintus în fugă apăru, furios:

— Ce cauți aici, godac mîncăcios? N-ai pic de rușine? Nu știi că acest dovleac rotunjor pe drept mi se cuvine? L-am îngrijit vara toată. Iar nepoții mei, iepurașii cei mititei, abia așteaptă din el bunica o plăcintă rumenă să le coacă.

— Iertare îți cer, domnule iepuroi. Iată, plec, dar te rog, promite-mi că la ospăț ne vei pofti și pe noi.

— Bine, bine, purcel pofticios, se-mblânzi iepuroiul bunic spunându-i sfătos:

— Ai grijă cât mănânci, Lăcomel! Altfel vei deveni gras și rotofei precum un... purcel!

(Vol. „În împărăția animalelor“)

MIC DICȚIONAR

a se lăfăi – a se răsfăța
ogor – câmp lucrat
ocrotitor – protector, blând
ospăț – masă îmbelșugată
fraged – crud, proaspăt
a-i fi dor – (în text) a pofti

a se înfrupta – a mânca cu poftă
a făuri un plan – a plănui, a pune la cale
tacticos – fără grabă
godac – purcel care nu a împlinit un an
a pofti – a invita
sfătos – care dă sfaturi, povețe; înțelept

ALICE ȘI IEPURELE ALB

după Lewis Carroll

Tot căutându-l pe Iepurele Alb, Alice văzu o grădină nespuns de frumoasă. Acolo, în mijlocul unei pajiști bine întreținute, se afla o căsuță mică și drăgălașă. Curioasă ca de obicei, fata se apropie tiptil.

Alice ajunsese la căsuță și, când era gata să bată, ușa se deschise mai să dea peste ea. Era Iepurele mult căutat, îmbrăcat în niște haine ciudate. Fără să-i dea ziua bună, urecheatul țipă la ea cât putu:

— Mary Ann, treci în casă și adu-mi mănușile!

Zăpăcită și surprinsă de așa comportament, Alice făcu ce i se spuse. În timp ce căuta mănușile, dădu peste o prăjiturică pe care scria „Mănâncă-mă!”. Pofticioasă cum era, gustă doar puțin... să vadă cum e.

Atât îi trebui, deoarece imediat începu să crească și se făcu atât de mare, încât nu mai încăpu în casă. Măinile îi ieșiră prin geamuri, iar picioarele prin uși, îmbrâncind iepurele pe scări, în jos.

Săraca Alice crescuse de zece ori mai mare față de cât era înainte. Arăta acum ca o păpușă mare așezată într-o cutie mică. Iepurele fugi înspăimântat și dădu peste Dodo, căruia îi spuse:

— În casa mea se află un monstru! Ce este de făcut?

Dodo se uită cu atenție, după care îi veni o idee.

— Trebuie să mănânci ceea ce îți voi da! îi strigă Dodo fetei.

Alice mușcă de câteva ori din morcovul primit și reveni la înălțimea ei inițială.

Între timp, Iepurele Alb fugi, strigând că este iar în întârziere.

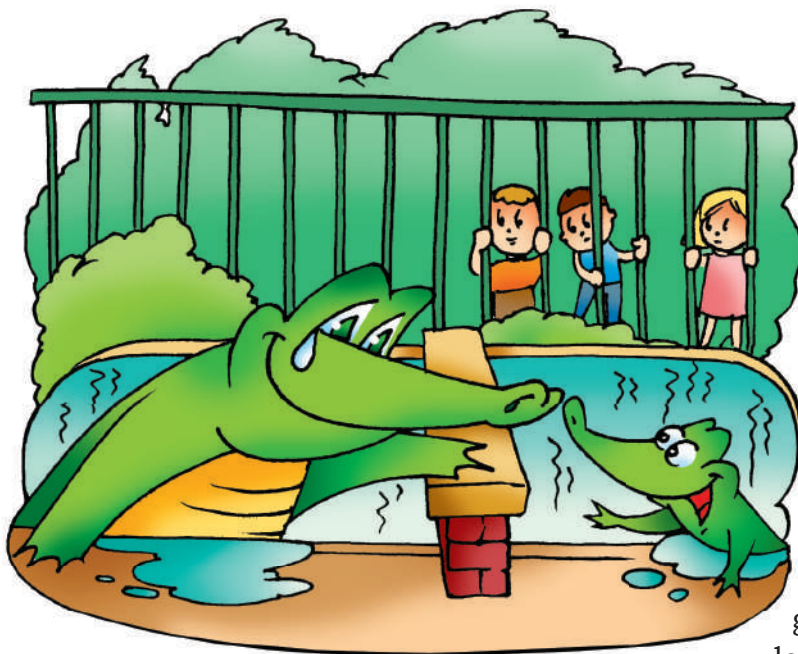
(Vol. „Alice în Țara minunilor“)

POVESTEA LACRIMILOR DE CROCODIL

(text prescurtat)

de Passionaria Stoicescu

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi, nu s-ar povesti, la Grădina Zoologică Băneasa, un crocodil cât casa. Toți paznicii și nea Vasile îngrijitorul îl strigau Doru-Aligatoru. Pe botul turtit, ca de știucă, purta în ochii mereu adormiți, un dor de ducă.

Într-o seară de primăvară, în bazinul alăturat, fu adus încă un crocodil, tare neastâmpărat. Era un caiman, un fel de crocodil mai mic, pe care îngrijitorul îl botează Ștefan. Cum îi dădu drumul în bazin, Ștefan începu să se bălăcească până umplu apa de bășici și strigă:

— Hei, mai sunt și alți crocodili pe-aici?

Mirat, Doru-Aligatoru scoase leneș din apă botul și se uimi cu totul. I se păruse lui sau cineva chiar încercase să vorbească într-un grai ce semăna cu limba crocodilească? Neîncrezător, Doru-Aligatoru

veni până la marginea bazinului, își scoase o labă peste zid și deși era mai mare și mai bătrân, îl salută timid:

— Mă bucur că ai venit!

Și de fericire, din ochii lui triști, de crocodil, căzu o lacrimă... de un kil. Iar apa dulce din bazin se sără de la lacrima asta puțin. Apoi, scuturându-și pielea solzoasă, Doru-Aligatoru întrebă ce mai e pe acasă.

— Toate bune, răspunse puiul de caiman. Dar bazinul ăsta parcă-i un lighean! Nu-i ca fluviul nostru cel lat și văd că n-are nici pește de mâncat...

— Nu te necăji, ai să te obișnuiești. Și n-o să duci lipsă de pești. Acum vine îngrijitorul Vasile și ne-aduce la gustare vreo zece kile. Din păcate, o să devii lenevos ca și mine, când mâncarea-i pe săturate și-ți vine de la sine! Nu te mai furișezi să vânezi, dar nici n-ai să mănânci speriat că, la rândul tău, poți fi vânat. Orice-ai drege și orice-ai face, aici e liniște și pace! Fii binevenit!

Și zicând acestea, cu bunătate, Doru-Aligatoru mai spori lichidul din bazin cu câteva lacrimi sărate și se lăsă la fund tulburând mълul.

— Hei, prietene, mai stai! strigă puiul de caiman, dornic de vorbă și năzdrăvan. Dacă n-avem dușmani pe-aici, zise el ridicând și cealaltă labă, înseamnă că jur-împrejur sunt numai crocodili de treabă!

— De treabă, de treabă, îl imită papagalul Ara, care tocmai urca, în cușca lui de sârmă, scara. Ara era acrobat și era în toate culorile curcubeului pictat.

— Te-ai plictisi numai cu crocodili, dragul meu, îi răspunse din cușca lui nebunaticul pui de cimpanzeu. Eu sunt maimuțoiul Cimpoacă, gata oricând de joacă! Îți promit, dacă te strâmbi, să te imit!

— O să-ți fiu prieten și eeeu, răcni Gălbonică, puilul de leu.

Văzând în jur atâta lume prietenoasă, puilul de caiman începu să se simtă ca la el acasă. Și, de bucurie că n-o să-i fie urât și nici singur n-o să fie, vărsă și el o lacrimă de crocodil, dar pentru că era de-abia pui, numai de o jumătate de kil.

(Vol. „Povestioare cu ploaie și soare“)

MIC DICȚIONAR

aligator – specie de crocodil cu botul lat, a cărui piele e folosită pentru genți și încălțăminte

știucă – pește răpitor (care mănâncă alți pești)

dor de ducă – dorință de a pleca

a se uimi – a se mira

neîncrezător – bănuitor

timid – rușinos

solzos – acoperit cu solzi

lenevos – domol, leneș

(vine) de la sine – fără efort

a se furișa – a se ascunde

orice ai drege și orice ai face – orice te-ai strădui să realizezi

de treabă – bun, cumsecade, cinstit

cimpanzeu – specie de maimuță care poate merge în picioare, cu brațe lungi și blana neagră

a-i fi urât – a-i fi teamă să stea singur; a se plictisi

FIȘĂ DE LECTURĂ

Titlul lecturii:

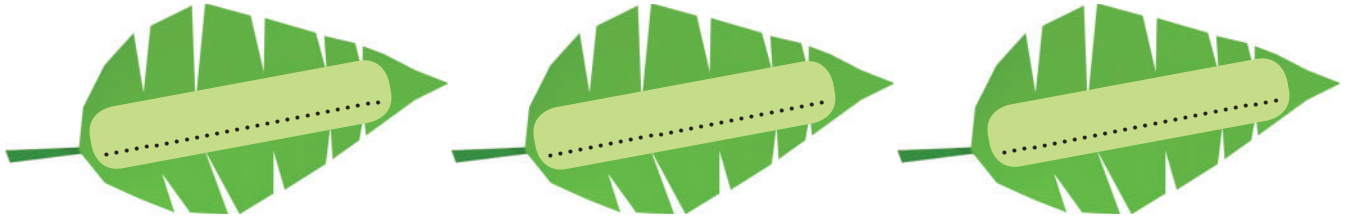
Autorul:

Personaje:

Care animal ți-a plăcut mai mult? De ce?

1. Sub lupă. Privește imaginile care ilustrează textul și recunoaște personajele din povestire. Notează numele a trei dintre ele pe frunzele de palmier.

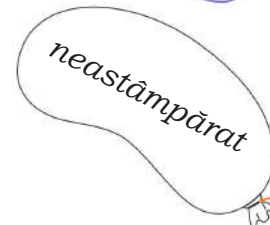
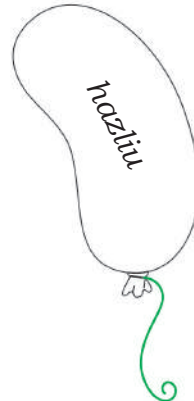
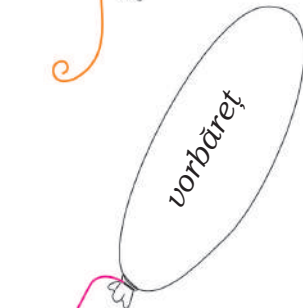
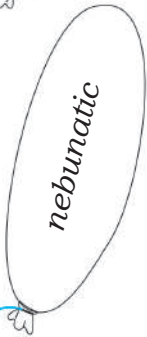
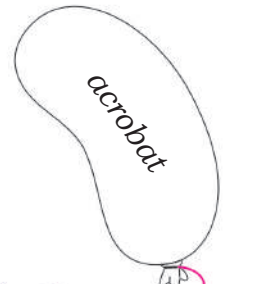
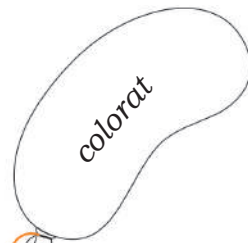
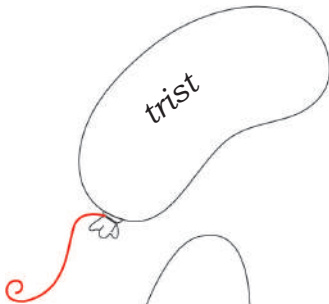
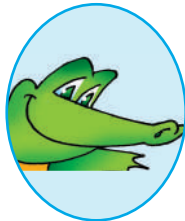
2. Rezolvă problema. Cât pește au mâncat cei doi crocodili la gustare?

$$\begin{array}{c}
 \text{10 kg} \\
 \text{pește}
 \end{array}
 +
 \begin{array}{c}
 \text{5 kg} \\
 \text{pește}
 \end{array}
 =
 \dots\dots\dots$$

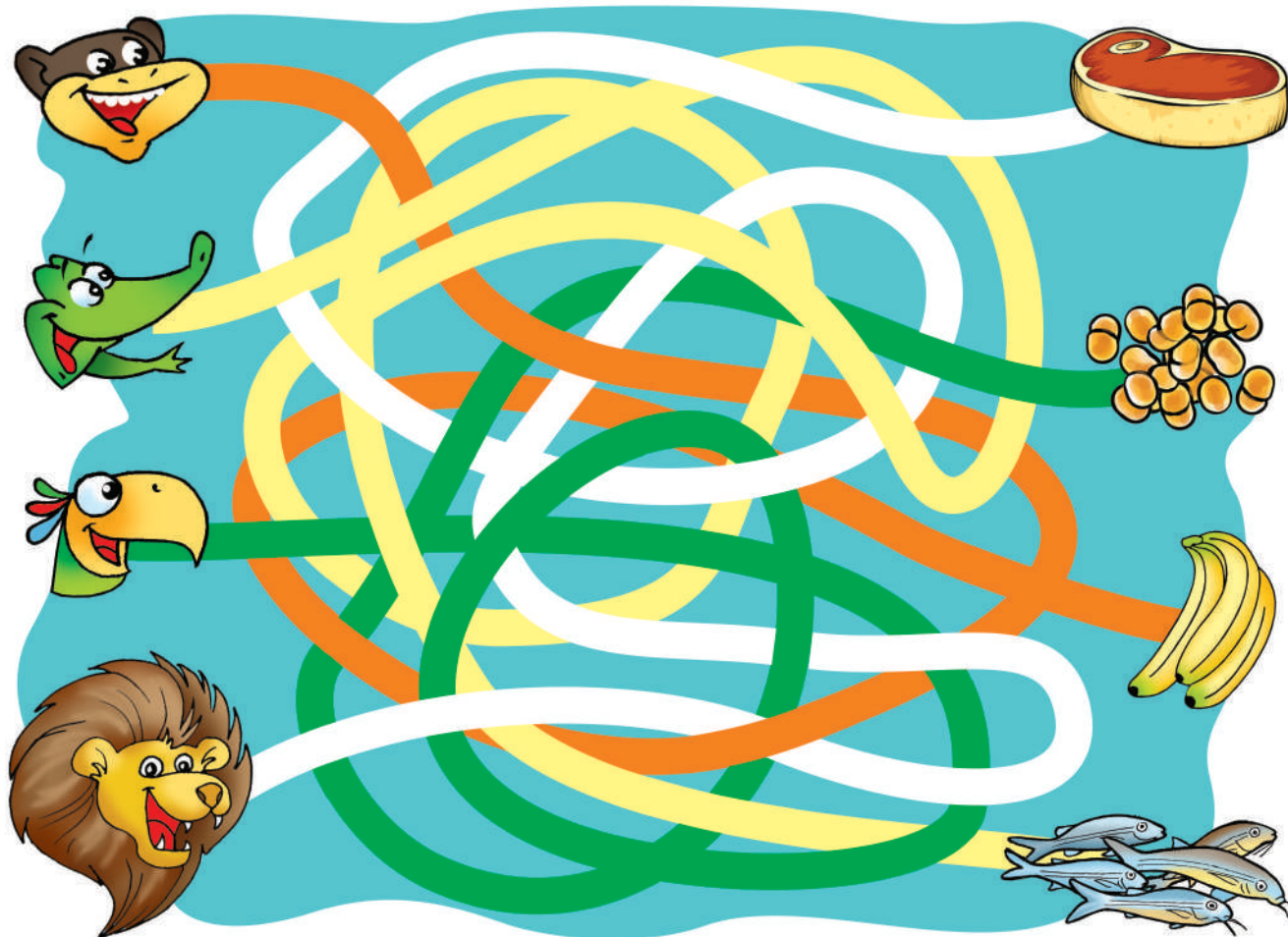

3. Găsește și citește! Citește cu voce tare fragmentul în care apar deosebirile dintre viața crocodililor la Grădina Zoologică și viața lor în libertate.

4. Alege câte două baloane cu însușirile fiecărui personaj prezentat. Colorează baloanele în culoarea medalionului, pentru fiecare animal.

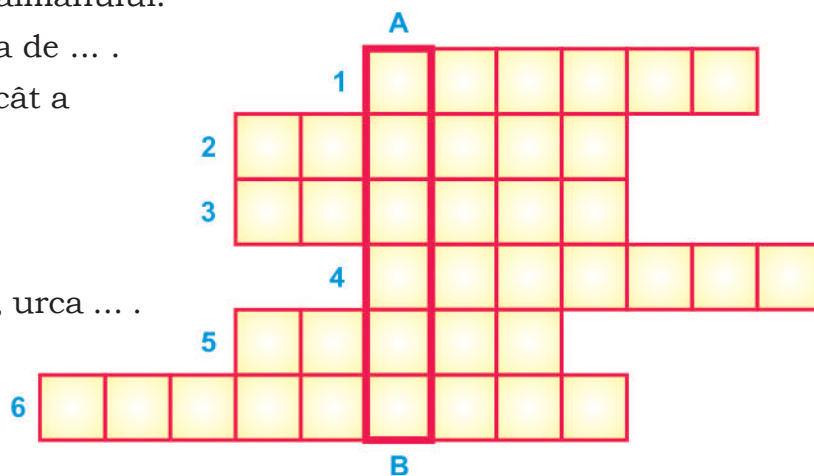

5. Labirint. Îngrijitorul Vasile a adus hrana fiecărui animal. Ajută-i să ajungă la mâncarea preferată.

6. Grilă... zoologică. Completează cu termenii potriviți aleși din text și vei obține pe verticala AB numele caimanului.

1. Aligatorul avea botul turtit, ca de
2. El avea o vârstă mai mare decât a caimanului, era mai
3. ... era solzoasă.
4. Bazinul nu era lat ca ... lor.
5. Papagalul, în cușca de sârmă, urca
6. Cimpoacă se numea puiul de

Cuprins

„Dom' Profesor Alfabet“ de Maria-Ioana Vasiloiu	3
„Purcelul Quiq“ de Anastasia Popa	6
„Poezia“ de Elisaveta Novac	9
„Fetița cu părul azuriu și Burattino“ de Aleksei Tolstoi	11
„Alice și Iepurele Alb“ de Lewis Carroll	14
„Câinele, cocoșul și vulpea“ de Lev Nikolaevici Tolstoi	17
„Povestea lacrimilor de crocodil“ de Passionaria Stoicescu	20
„Omida și furnica“ de George Ranetti	24
„Găina și coțofana“ de Corina-Elena Preda	26
„Ciocănitorea Woody“ de Niculae Tache	29
„Povestea cireșelor la urechi“ de Lidia Novac	32
„Povestirea de luni“ de Magdalena Ionescu	35
„Alunel și pofta de mâncare“ de Petru Demetru Popescu	38
„Zi de iarnă“ de Mihai Istudor	42
„Leneșul respins“ – după o legendă	44
„Comoară de dragoste“ de Doru Ion Lazăr	47
„Copii de-ai lui Vlad Țepeș“ de Crina Decusară-Bocșan	49
„Jupân Cotoilă“ – poveste populară ucraineană	52
„Feciorul Împăratului Roșu și Împărăteasa fără-de-moarte“ – poveste populară românească	55
„Doi căței cu papucei“ de Marta Bărbulescu	59
„Pollyanna“ după Harriet Lummis Smith	62
„Tom rege“ de Mark Twain	65
„Bălăioara pierdută“ de Contesa de Ségur	68
„Melc cel Iute“ de Passionaria Stoicescu	71
„Larmă“ de Maria Chirtoacă	74
„Dragonul recalcitrant“ de Kenneth Grahame	76